

μόνον με την αναδιάρθρωση των φορολογικών δεδομένων μπορεί να αντιμετωπιστεί □ □ Σχεδόν καθημερινά γινόμαστε αυτόπτες μάρτυρες της φθίνουσας πορείας της αγοράς στην πόλη μας. Οι σκοτεινές βιτρίνες των εγκατελεμμένων καταστημάτων ακόμη και στις κεντρικότερες εμπορικές αρτηρίες δηλώνουν το μέγεθος του προβλήματος. Σούπερ Μάρκετ, εμπορικά καταστήματα, μικρομάγαζα, καταστήματα εστίασης και ψυχαγωγίας, κατεβάζουν τα ρολά τους μέσα σε μία νύχτα, αφήνοντας πίσω τους, πέραν των όποιων «ανοιχτών» χρεών και δεκάδες υπαλλήλους, που προστίθενται στην ατέλειωτη χορεία των ανέργων. Παράλληλα, πολλές είναι και οι επιχειρήσεις που καρκινοβατούν προσπαθώντας να αποφύγουν το αναπόφευκτο τέλος. Με στάση πληρωμών στα ενοίκια, με ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις, με προσφορές και εκπτώσεις που σε πολλές περιπτώσεις είναι κάτω του αρχικού κόστους, με απολύσεις υπαλλήλων και ουσιαστικές περικοπές δαπανών, παρατείνουν τη διάρκεια ζωής τους ευελιστώντας στην αλλαγή του «κλίματος». Αλλαγή που όπως φαίνεται δύσκολα θα επέλθει, καθόσον η οικονομική κρίση θα «στοιχειώνει» επί μακρόν τα οικονομικά μεγέθη της χώρας μας. Το δυστύχημα είναι πως όχι μόνον δεν διαφαίνονται προοπτικές ανάταξης, αλλά αντιθέτως η οικονομία βουλιάζει ολοένα και βαθύτερα στο τέλμα του δημοσιονομικού χρέους.

Χωρίς αναπτυξιακές προοπτικές, χωρίς δημόσιες επενδύσεις, με σημαντικές περικοπές μισθών, επιδομάτων και συντάξεων, με συνεχείς απειλές για επιβολή ποινών και προστίμων, με την ψυχολογία των περισσότερων στο ναδίρ, αφηρόμαστε αβοήθητοι στα ορμητικά νερά του «απειλητικού χειμάρρου» παλεύοντας για να επιβιώσουμε.

Την ίδια δε στιγμή «τροφοδοτούμε» με το υστέρημά μας τη γειτονική Βουλγαρία, που εκμεταλλευόμενη τους χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές σε σειρά βασικών προϊόντων και φυσικά τα χαμηλά μεροκάματα και την «ευελιξία» στην αγορά εργασίας, δημιουργεί όρους αθέμιτου ανταγωνισμού, σε βάρος τόσο των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στη βόρεια Ελλάδα, όσο και της οικονομίας της χώρας μας.

Και όλα αυτά εξαιτίας της ανεργιάς της πολιτικής της δικής μας κυβέρνησης που με τις απανωτές αυξήσεις των φόρων έχει καταστήσει στο σύνολο, σχεδόν, τα παραγόμενα προϊόντα μας, ως μη ανταγωνιστικά.

Δεν θα έπρεπε, για αυτή την περίπτωση έστω, να ευαισθητοποιηθούν οι τοπικοί φορείς (από βουλευτές και δημάρχους έως συνδικαλιστικούς και θεσμικούς εκπροσώπους των επαγγελματικών κλάδων) ώστε να διαμορφωθεί ειδική φορολογική πολιτική για τους νομούς που γειτνιάζουν με τη Βουλγαρία;

Πόσο δύσκολο είναι να γίνει κάποια στιγμή συνείδηση πως η οικονομία των περιοχών μας κινδυνεύει με αφανισμό;

Παλαιότερα λέγαμε και υποστηρίζαμε πως η ένταξη της Βουλγαρίας στην ευρωπαϊκή κοινότητα θα ανοίξει νέους δρόμους στην αγορά της βόρειας Ελλάδας και κυρίως σ' αυτήν των Σερρών, καθώς η γειτονική χώρα θα μπορούσε να αποτελέσει την ενδοχώρα που τόσο ανάγκη είχε και έχει ο ακριτικός νομός μας, για να ξεφύγει από τα ασφυκτικά του όρια. Εντέλει οι όροι φαίνεται να αντιστρατεύονται, με αποτέλεσμα να γίνεται ο νομός μας η ενδοχώρα των Βουλγάρων.

Αυτό λοιπόν που επείγει και που πρέπει απαραίτητα να γίνει σημαία διεκδίκησης στο άμεσο μέλλον από τον επιχειρηματικό κόσμο του Νομού, είναι να υπάρξει στα πλαίσια της νέας διοικητικής περιφέρειας, πλήρης αναδιάρθρωση των φορολογικών δεδομένων με παράλληλη δημιουργία κινήτρων επενδυτικών, ικανών να φέρουν κεφάλαια στην ευρύτερη περιοχή.

Ο δρόμος για τα Βαλκάνια, τη φυσική ενδοχώρα της Βόρειας Ελλάδας για αιώνες ολόκληρους, περνά απαραίτητα από το Νομό μας. Ο Νομός μας πρέπει και οφείλει να αξιοποιήσει προς όφελός του το δεδομένο αυτό το ταχύτερο.

Κώστας Χ. Πασχάλης

Η φθίνουσα πορεία της οικονομίας του Νομού και της πόλης μας

Αυτός είναι και μόνος τρόπος για να σταματήσει η φθίνουσα πορεία του και παράλληλα για να δημιουργηθούν οι απαραίτητοι όροι για να υπάρξει μία δυναμική πορεία ανάπτυξης που τόσο ανάγκη έχουμε.